

Mahnwort eines Bischofs an seine oberschlesischen Landsleute!

Liebe Landsleute!

Im Jahre 1877 zum Priester geweiht, konnte ich in meiner Breslauer Helmatdiözese keine Anstellung erhalten. Die Maßesetze, welche Bismarck gegen die Kirche schiedete, standen dem entgegen. Ich erhielt eine Anstellung als Hauskaplan in Posen im Hause des Grafen Mycielski. Nach 3 Jahren wurde ich als Vikarius nach Berlin berufen. Von dort berief man mich als Religionslehrer an das St. Maria-Magdalena-Gymnasium nach Posen. Dieses Amt bekleidete ich 14 Jahre. Im Jahre 1903 vertraute mir der Erzbischof Stablewski die Stelle eines Kanonikus und Regens am Priesterseminar in Gnesen. Im Jahre 1911 verlieh mir Papst Pius X. die Würde eines Sufraganbischofs in Gnesen an.

Im Laufe der Zeit erhielt ich von der geistlichen Behörde, von der Geistlichkeit der Gnesener und Posener Erzdiözese und vom grosspolnischen Volke viele Beweise des Vertrauens und der Ergebenheit.

Nun schiebe ich mich zur Fahrt nach Oberschlesien in meinen heimatlichen Koseler Kreis an, um am 20. März für den Anschluss meiner oberschlesischen Heimat an Polen zu stimmen. Das gebietet mir das Gewissen und die Dankbarkeit. Euch, liebe Landsleute, möchte ich ermuntern, meine Beispiel zu folgen. Erkläret Euch für Polen, zu dem früher Schlesien gehörte.

In Polen werdet ihr nicht Bürger zweiter Klasse sein wie unter deutscher Regierung. Dort wird Euch und Eure Sprache niemand verachten. Im Gegenteil, dort wird unsere schöne Sprache geachtet und sie wird sich frei entfalten können. Die Schule wird im Einvernehmen mit der Familie und der Kirche an der Bildung Eurer Jugend arbeiten können. Der Geistliche und der Lehrer werden Hand in Hand arbeiten. In Polen wird es keinen Kulturkampf geben, denn die Kirche und der hl. Glaube erfahren bei der polnischen Regierung tatkräftigen Schutz und Förderung. Ich hege die Hoffnung, dass ihr Euch alle am 20. März an der Wahlurne einfindet und zusammen mit Eurem bischoflichen Landsmann dafür stimmen werdet, dass Oberschlesien mit Deutsch-Piekar und dem St. Annaberg an das Land fällt, in welchem die Mutter Gottes von Czenstochau und Ostra Brama regiert.

Kloske

Sufragan-Bischof von Gnesen.

52

Głos Biskupa

do Górnośląskich Rodaków!

1/5

Kochani Rodacy!

W roku 1877 wyświęcony na kapłana nie miałem obiad stanowiska w mojej rodzinnej diecezji wrocławskiej. Prawa majowe, które Bismarck przeciwko kościołowi ukuł, stały temu na przeszkodzie. Znalazłem zajęcie stanowisko jako kapelan domowy w Księstwie Poznańskim, w domu pana hr. Mycielskiego. Po pięciu latach otrzymałem wokację na wikariusza w Berlinie. Stąd powołano mnie jako nauczyciela religii do gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu. Na tym posterunku spędziłem 14 lat. W r. 1903 powierzył mi śp. Arcybiskup Stabilewski godność kanonika i urząd regensa seminarjum duchownego w Gnieźnie. W r. 1911 wyniósł mnie Papież Pius X na godność biskupa sufragana gnieźnieńskiego.

Przez te wszystkie lata doznawałem od władzy duchownej, od duchowieństwa w archidiecezjach gnieźnieńskiej i poznańskiej, od ludności wielkopolskiej, wiele dowodów życzliwości i zaufania.

Teraz wybieram się na Górny Śląsk do rodzinnego mego kozielskiego powiatu, aby 20. m. rca głosować za przynależnością ziemi Górnośląskiej do Polski. Wdzięczność i sumienie tak mi głosować nakazuje. Was, kochani Rodacy, zachęcam, abyście poszli za moim przykładem. Oświadczcie się za Polską, do której Śląsk pierwotnie należał.

W Polsce nie byliście obywatelami drugiej klasy, jak pod rządami niemieckimi. Tu Wami i językiem Waszym nikt nie byłby pogardzał. Przeciwnie — tu przepiękany nasz język dozna poszanowania i swobodnie się byłby mógł rozwijać. Szkoła byłaby zgołnie z domem i z kościołem mogła na kształceniu młodości Waszej pracować. Ksiądz i nauczyciel pójść ręką w rękę. W Polsce nie byłoby walki kulturowej, bo kościół i wiera święta doznają u rządu polskiego skutecznej opieki i poszanowania. Mam nadzieję, że się 20. marca wszyscy znajdziecie przy urnie plebiscytowej, głosując bezwzględnie z Waszym Biskupem rodakiem, aby Górny Śląsk z Piekarami i Górną św. Anny należał do kraju, w którym Matka Boska w Częstochowie i w Ostrej Bramie króluje.

Kłoske

Biskup Sufragan Gnieźnieński.

Druk: „Polak“, Katowice.

216 166101/17